Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

MONICA RAMIREZ

Kit Black

LIBREX
București, 2017

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Capitolul 1

1821 – Ajaccio, Corsica

Crestele munților bleu pal acoperite cu un strat fin de zăpadă străpungeau apele Mediteranei precum dinții ascuțiți ai unui rechin imens. Pășeam pe străzile înguste ce se desfășurau într-un labirint întortocheat de-a lungul pieței portului, nu foarte departe de bordelul în care locuiam împreună cu mama mea. Mi-am încordat auzul pentu a desluși muzica distinctivă și complicată a limbii corsicane, însă, ca de obicei, mă asaltară trilurile dulci ale limbii franceze. Ajaccio, cu portul său imens, clădirile pictate în culori vii pastelate și asocierea cu numele lui Napoleon, reprezenta poarta de legătură cu Franța, un paradis pentru turiștii rătăcitori de-o zi care ne invadau venind din Nisa și Marsilia.

Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

Puteam simți mirosul peștelui putrezit, precum și mirosul înțepător al butoaielor cu rom și al trupurilor nespălate. Puteam simți și mirosul propriului meu trup, din moment ce trecuse o bună bucată de vreme de când nu mai făcusem o baie. Nu mă îmbăiam prea des pentru că tocmai murdăria mă ajuta să nu mă dau de gol că aș fi aparținut sexului frumos.

Era extrem de cald, iar eu eram îmbrăcată cu haine bărbătești. Mama mă îmbrăca mereu așa pentru a-mi proteja castitatea. Bucata de bumbac strâns înfășurată în jurul pieptului meu îmi oprea respirația și-mi oprima sânii. Purtam pantaloni strânși pe genunchi, o cămașă largă din bumbac și o pălărie ponosită în stil Napoleonian, trasă bine peste ochi și peste părul ce-mi ajungea până la umeri și pe care-l strânsesem la spate cu ajutorul unei bucăți vechi de piele tăbăcită. Cizmele îmi erau prea mici și mă rodeau la glezne și la degetele mari prin șosetele din lână aspră.

Nu mă deranja să mă îmbrac în felul acela, o făcusem toată viața. Băieții beneficiau de mai multă libertate și nu erau violați în plină stradă decât foarte rar de vreun bețiv care avea slăbiciuni pentru sexul masculin. Chiar și eu fusesem nevoită să fug mâncând pământul de vreo câteva ori pentru a scăpa de astfel de specimene bolnave la minte, dar era oricum mult mai bine decât dacă m-aș fi afișat drept femeie.

Locuiam împreună cu mama mea într-unul dintre iadurile pe care le reprezentau bordelurile unde era permis consumul de opium, locurile preferate ale

Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

traficanților ilegali și ale marinarilor cu câțiva cenți în buzunar. Am ochi albaștri și un chip drăguț, dar sunt foarte înaltă, cu jumătate de cap mai înaltă decât majoritatea bărbaților băștinași, iar corpul meu este viguros precum cel al tatălui meu. Cel puțin așa mi-a spus mama. Fusese un bărbat extrem de atrăgător cu păr bălai, mult prea frumos pentru a putea fi descris în cuvinte. Am moștenit umerii lui largi, șoldurile înguste și zâmbetul lui radiant. I-am moștenit și temperamentul vulcanic. Mama spune că sunt imaginea lui perfectă.

Mama mea, Madeline Culbert, era o prostituată dependentă de opium. Cu ceva timp înainte, fusese una dintre cele mai dorite și curtate curtezane ale Franței, sau cel puțin așa pretindea. Avusese o mulțime de amanți, chiar și un prinț Rus la un moment dat. Toate astea se întâmplaseră înainte de a-l cunoaște pe tatăl meu și a-i îngădui s-o aducă la Ajaccio. Obișnuia să povestească tuturor celor care aveau chef s-o asculte că tatăl meu fusese un pirat căutător de comori, un vestit irlandez pe nume Walter Black. Fusese ucis într-o bătălie îngrozitoare pe mare, ce se desfășurase de-a lungul coastei Mediteraneene a Corsicii, înainte ca eu să mă fi născut.

Declinul mamei mele începuse chiar în momentul în care aflase despre moartea lui și căzuse pradă plăcerilor diabolice ale opiumului. Dacă n-ar fi existat *unchiul* Roger, care de fapt nu-mi era unchi deloc, n-aș fi supraviețuit nicio zi după naștere. Roger fusese cârmaciul și mâna dreaptă a tatălui meu, navighând

Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

împreună cu el timp de mulți ani. Îi rămăsese loial și după moarte, și era singurul suflet care-mi cunoștea adevărata identitate. Dacă până acum scăpasem de viața de prostituată, asta se datora numai eforturilor lui Roger.

Mama se îmbolnăvise de sifilis cu câțiva ani înainte, iar sfârșitul îi era foarte aproape. Prin urmare, nu aveam prea multe opțiuni. Ori continuam să mă travestesc în bărbat și mă îmbarcam pe o corabie care transporta sclavi ilegal, ori deveneam prostituată ca mama mea și probabil aveam parte de aceeași soartă ca și ea. Iar eu n-aveam de gând să mă tăvălesc cu sute de bărbați numai pentru a mă îmbolnăvi și-a o sfârși ca mama.

Aveam însă nevoie de ceva bani pentru a-mi cumpăra o sabie și o pereche de cizme pe măsura mea. Cizme din piele adevărată, înalte până la genunchi și făcute de mâna unui meseriaș, nu cumpărate pe sub mână de la vreun creșetor care le furase din picioarele unui bețiv. Iar Roger fusese de accord să devină profesorul meu de scrimă.

Eram foarte entuziasmată de viața pe mare, pentru că nu existau alte cariere pentru femei în afară de prostituție. Era o alegere foarte grea pentru mine însă, datorită faptului că nu eram de accord cu sclavia și nu existau decât foarte puține corăbii care nu se ocupau cu transportul illicit de sclavi. Îmi surâdea idea de cetățean al mărilor și al vânturilor care fură de la bogați și face trafic cu diferite produse, însă mă durea să văd ce se alegea de africanii care aveau

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

neșansa să fie capturați și vânduți pe post de sclavi. Îi văzusem de nenumărate ori. Mândri, dar încovoiați și bătuți crunt, duși în lanțuri către corăbiile ce-i transportau pe plantațiile de bumbac și trestie de zahăr din Insulele Caraibe și New Orleans.

Încă de pe vremea când eram foarte mică, decisesem că într-o bună zi aveam să am propria mea flotă; o virtuală escadră. Aveam să devin o femeie pirat de temut, la fel ca legendarele Ann Bonny și Charlotte du Berry. Aveam să-mi conduc propria viață după cum aveam chef și nu aveam să mă îndeletnicesc niciodată cu comerțul de carne vie, doar cu cel al romului, cafelei, condimentelor și materialelor scumpe. Nu aveam să devin o prostituată ca mama, zăcând noapte după noapte pe spate cu picioarele desfăcute sub vreun marinar transpirat și îngălat. Dacă și mai ales când aveam să-mi doresc un bărbat, acesta avea să fie ales de mine și trebuia să fie frumos, educat și manierat. Îmi doreram un gentleman, nu un hamal oarecare.

Oricum, în ultima vreme, începusem să mă gândesc la sex tot mai des. Aveam o vagă idee cam ce însemna din tot ceea ce auzisem și văzusem și mai știam că doare. Dacă unele dintre țipetele pe care le auzisem în interiorul bordelului puteau constitui o dovadă clară, atunci nu părea foarte distractiv pentru femei. L-am întrebat o dată pe Roger despre țipetele acelea, iar el mi-a râs în nas și mi-a răspuns că nu era decât o prefăcătorie pentru ca bărbatul să plătească mai mult. Nu prea înțelesesem exact la ce se referea. Dar eram convinsă că dacă aș fi putut avea sex măcar

Libris.ro Respect pentru oameni și cărți

o singură dată pentru a-mi satisface curiozitatea, nu mi-ar mai fi trebuit o a doua oară după aceea. Cu toate astea, nu-mi imaginasem niciodată că momentul acela avea să sosească atât de curând.

Fusesem trimisă la piață în dimineața aceea, când l-am văzut pe cel care m-a determinat să-mi destăinui femininitatea. Se afla acolo împreună cu un alt ofițer, un bărbat atractiv cu mustață și ochiblânzi, închiși la culoare. I-am auzit vocea înainte să-i văd chipul. Vorbea în franceză, întrebându-l pe prietenul său dacă dorește o felie din para pe care o mânca. Până în momentul acela, trăsesem distrată cu urechea la conversația celor doi. Bănuiesc că mențiunea referitoare la prostituate m-a determinat să devin cu adevărat atentă.

— Nu merg la *Trei Potcoave*, Damien, spuse vocea plăcută pe care o ascultasem până atunci.

— Ei, haide, Armand. Avem o seară întreagă la dispoziție și-am auzit că locul ăla e incredibil. Prostituatele sunt splendide, romul curge în valuri, o să ne distrăm pe cinste.

— Știi prea bine că mă păstrez pentru Sandrine, răspunse Armand cu simplitate.

— Asta nu-i o noutate. Te păstrezi pentru Sandrine încă de când erați amândoi copii și cu totate astea n-ai refuzat niciodată o femeie care ți s-a aruncat în brațe.

— Încep un nou capitol în viața mea. Fără femei de o moralitate îndoielnică. Chiar dacă e un mariaj aranjat, intenționez să fiu fidel până la nuntă. Și până

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

la urmă, tăvăleala asta cu prostituatele a devenit foarte periculoasă, Damien. Tu și Gerard o să vă alegeți cu niște instrumente de urinat mototolite și inutile. Eu personal intenționez să rămân într-o singură bucată pentru un timp îndelungat, preferabil toată viața.

— Și cu toată filozofia asta, n-ai refuza o femeie dacă s-ar ivi una care să-ți îndeplinească toate cerințele.

Tânărul ofițer pe nume Armand râse cu poftă.

— Păi, bănuiesc că dacă n-ar fi prostituată și-ar fi suficient de frumoasă, n-aș zice nu. A trecut mult timp de când nu m-am mai bucurat de plăcerile oferite de o femeie... mult prea mult timp.

— După ce ridicăm ancora, s-ar putea să treacă un an întreg până mai vedem o femeie.

Armand zâmbi și dădu din cap a încuviințare.

— Bine, recunosc. Dacă în momentul ăsta ar apărea un înger bălai și mi s-ar oferi, s-ar putea să accept.

Ofițerul numit Damien râse satisfăcut. Atunci se întoarseră cu fața și le-am zărit chipurile. Aproape am rămas fără aer când am dat cu ochii de Armand. Picioarele mi s-au înmuiat, inima a început să-mi bată cu putere în piept. Cred că m-am îndrăgostit nebunește chiar în acel moment. Dacă exista un bărbat care să mă facă să-mi doresc să-mi pierd mult prețuita virginitate, acela era numai Armand. Mai ales că ar fi fost dispus să plătească pentru noaptea lui cu un *înger*. Iar eu aveam să dobândesc mult râvnitele cizme și sabia.